

Whisky-entertainer Henri Goossen vermaakt al ruim
twintig jaar zijn publiek

Wereldberoemd in Twente

Voor Twentenaren die van whisky houden, is Henri Goossen verre van een onbekende. Maar waar deze whisky-entertainer in het oosten van Nederland wereldberoemd is, geniet Goossen daarbuiten minder bekendheid. *Whisky Passion* brengt daar verandering in.

Tekst: Thijs Klaverstijn, foto's: Elise Goossen

De kans is klein dat je ooit van het bescheiden Twentse dorp Harbrinkhoek hebt gehoord. Maar het is op deze kalme, groene plek dat Henri Goossen (49) in alle rust kan genieten van een glas whisky. Zonder kilt welteverstaan, en dat is een zeldzaamheid. Tijdens zijn proeverijen draagt hij zonder uitzondering de tartan van MacLean of Duart, een Schotse clan op het Isle of Mull. Het is het verschil tussen Henri de whisky-entertainer en Henri de familieman en leraar Duits. 'Als ik mijn kilt aantrek, voelt dat als transformatie naar de persoon die de whiskyproeverij geeft. Het is iets mentaals. Als ik om vijf uur bij de school vertrek richting een proeverij, dan helpt de kilt om in de juiste stemming te komen.'

Rasverteller

Goossen is een rasverteller pur sang die beschikt over een enorme feitenkennis. Zo won hij in het verleden al eens de bekende tv-quizen *Met het Mes op Tafel* en *De Zwakste Schakel*. Ja, deze man zit vol met weetjes.

Dat blijkt ook tijdens het interview, waarin hij constant zijsprongetjes maakt. Strathisla? Macallan? Glenfiddich? Teeling? Hij staat nooit met zijn mond vol tanden en heeft altijd wel iets te melden over een bepaalde whisky of distilleerderij. Dat komt uitstekend van pas tijdens zijn proeverijen, maar ook tijdens de baan waarin hij kennismaakte met whisky.

Als barman bij Old Coopers Hall, een Schotse bistro in het even verderop gelegen dorp Zenderen, zette Goossen zijn eerste voorzichtige stappen in de whisky. Dat is alweer 23 jaar geleden. 'Ik had destijds geen volle baan in het onderwijs,' vertelt Goossen. 'Old Coopers Hall was van mijn neef, die wilde dat ik achter de bar ging staan. Op dat moment had ik helemaal geen idee hoeveel whisky's er wel niet zijn. Ik ben een jongen van het Twentse land, een stevige bierdrinker dus. Maar ik leerde toen al snel hoe leuk whisky is.'

Ondanks (of misschien wel dankzij) dat hij Old Coopers Hall achter zich liet, nam zijn whiskycarrière

een vlucht. Goossen verliet de bistro voor een fulltime baan als leraar Duits op een middelbare school in Enschede. Hij werd gemist achter de bar, en liet zich verleiden om soms toch *acte de présence* te geven. 'Een

uurtje maar bijvoorbeeld. Mensen een whisky schenken, een verhaal vertellen. Tot iemand anders een keer vroeg: "Kun je dat niet bij mij doen?" Tja, dat kan natuurlijk wel.' Vanaf dat moment, zo rond de eeuwwisseling, werd het geven van whiskyproeverijen een business. 'Ik ben echt precies op het juiste moment ingestapt. Elke keer kwam whisky meer in en steeg de vraag naar proeverijen.'

Whiskykennis als fundering

Een proeverij van Henri Goossen bezoeken, is bijna als het bezoeken van een theatervoorstelling. Met zijn 'larger than life'-persoonlijkheid en kenmerkende bulderende stem houdt hij zonder moeite de aandacht vast van zijn publiek, of dat nou leden zijn van de Enschedese Rotary Club of werknemers van een aannemersbedrijf. Hij doet het zonder een beamer. Een enkele kaart van Schotland is meer dan voldoende. 'Ik maak er entertainment van. Mijn publiek bestaat niet per definitie uit whiskyafficionado's, maar meer uit mensen die simpelweg een mooi avond met whisky willen hebben,' vertelt Goossen. 'Whisky is voor mij een gevoel, en dat wil ik mensen meegeven tijdens een proeverij. Een Islay-whisky drink ik niet graag op een warme dag, maar wel als ik net terug ben van een wandeling met de hond en de regen tegen het raam klatert. Elke whisky kan lekker zijn, maar elk op een ander moment. Zodra mensen dat doorhebben, dan heb ik mijn werk goed gedaan.'

Binnen zijn act is er voldoende ruimte voor een grapje, maar de fundering is toch zijn whiskykennis. 'Je kunt even de boel voor de gek proberen te houden, maar daar prikken mensen doorheen,' weet Goossen. 'Je moet echt zijn. Als ik niet echt ben, dan kan ik nog zo'n leuke act hebben, maar dan kan ik net zo goed in het circus gaan staan. Ik ga serieus met whisky om en laat mensen serieus proeven, maar wel met een glimlach.'

Twente en Schotland

Met de liefde voor whisky ontstond ook de liefde voor Schotland. Het is een verliefdheid die hij deelt met zijn vrouw Elise, die minstens zo gek is van zowel de drank als het land. 'Ze vindt het bepaald geen straf om mee te gaan. Dat is een zegen.' De eerste keer dat Goossen de oversteek naar Schotland maakte, is nu alweer vijftien jaar geleden. Hij bezocht toen onder andere Edradour, toevalligerwijs in de week dat Andrew Symington van Signatory Vintage de distilleerderij voor enkele miljoenen overnam van Pernod Ricard.

Tegenwoordig maakt Goossen meerdere keren per jaar de overtocht, soms privé, maar ook regelmatig als reisleader. Er is bijna geen hoek van Schotland die Goossen nog niet heeft gezien. Zoals er ook nog maar weinig distilleerderijen zijn die voor hem geheimen hebben. Goossen: 'Bij negen van de tien whisky's die ik meeneem naar een proeverij, kan ik nu ook zeggen dat ik de distilleerderij heb bezocht. Dat is prachtig. Ik heb het daar gezien, daar geproefd en ik heb met de gast gesproken die het daar gemaakt heeft. Dat helpt bij de ervaring die ik mensen probeer te geven tijdens een proeverij. Ik wil de mensen meenemen op reis. Whisky is belangrijk, maar voor de eerste whisky wil ik dat ze een Schotland-gevoel hebben. Dat probeer ik te creëren.'

Over de Schotten zelf is Goossen lovend. Perfect, noemt hij ze zelfs. 'In elke *bed and breakfast* en elk hotel waar ik geweest ben, waren de mensen geweldig. Ik

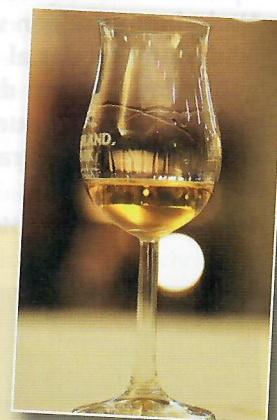
snap ook dat het business is voor ze, maar het is toch fijn dat het gewaardeerd wordt als je ergens je geld uitgeeft. Of dat nou voor een koffie en carrot cake is of dat je een grote groep mensen meeneemt.' Ziet hij een overeenkomst tussen 'zijn' Twente en Schotland? 'We hebben in Twente vier whiskydistilleerderijen, daarmee zijn wij de Speyside van Nederland. Dat vind ik leuk. Verder zie ik wel wat overeenkomsten en parallellen tussen de mentaliteit. Schotten hebben dat heel sterke onafhankelijke. Zo zat ik eens de Commonwealth Games te bekijken in een pub. Tijdens het *God Save The Queen* zette de eigenaar de tv uit. Daar had de beste man even geen zin in. Ze hebben soms een kleinduimpje-gevoel dat wij in Twente ook kunnen hebben. De weg naar Amsterdam is veel korter dan van Amsterdam hiernaartoe.'

Kers op de taart

De onafhankelijk spirit van de Schotten heeft zich ook geworteld in Goossen. Zo heeft hij zich in al die jaren dat hij proeverijen geeft nooit verbonden aan een merk of importeur. 'Daar ben ik best trots op. In

principe werk ik met veel verschillende merken. Voor mij betekent het ook dat mijn verhaal nooit hetzelfde is. Whisky is de rode draad, dat blijft ook zo. Maar mijn verhaal van a naar b is elke keer anders omdat de whisky anders is. Naar een Talisker praat je anders toe dan naar een Oban.'

De kans om ooit als whiskyambassadeur aan de slag te gaan voor een importeur heeft Goossen wel gehad. Ooit was dat ook zijn ideaal: honderd procent met whisky bezig zijn. Toch heeft hij die kans destijds niet gegrepen. Waarom niet? 'Kijk alleen al eens naar alle festivals die we hebben. Dan zou ik misschien wel de helft van alle weekenden van huis zijn. Als brand ambassadeur geef je bovendien ook proeverijen op een woensdagavond in Sluis in Zeeland. Dan ben ik met geluk pas om twee uur 's nachts thuis. Nee, ik heb het goed als leraar, bouw een mooi pensioen op en krijg vakanties doorbetaald. Dat geeft de mogelijkheid om in de zomermaanden rustig aan te doen en geen proeverijen te geven. Whisky is voor mij de kers op de taart, en dat wil ik graag zo houden.'

Whisky Weekend Twente

Henri Goossen verzorgt niet alleen whiskyproeverijen, maar is ook voorzitter van het bestuur van Whisky Weekend Twente. Op 6 en 7 april 2018 is dit festival alweer aan zijn vijfde editie toe.

De organisatoren zien Whisky Weekend Twente puur als een mogelijkheid om whisky te promoten. Geld verdienen is bijzaak. 'Er zijn festivals, dat is puur een business,' vertelt Goossen. 'Ik geloof niet dat dat vol te houden is. Vooral omdat er zoveel alternatieven zijn. Zoals het festival in Alkmaar bijvoorbeeld. Wij vragen de standhouders van Whisky Weekend Twente niet om standgeld. Sterker nog, eten en drinken krijgen ze van ons. Wij willen ze graag in Twente hebben, maar hoeven er niet rijk van te worden. De kaartverkoop moet dusdanig zijn dat alles uit kan en dat we wat vet op de botten hebben voor de volgende editie. We promoten whisky, dat is interessant voor de slijters die bij het festival betrokken zijn, en links- of rechtsom heb ik daar ook wel weer baat bij.'